

spørgsmål. 107 sager gav hverken anledning til kritik eller henstillinger.

De forhold, der er blevet kritiseret, har som i tidligere år for en stor del drejet sig om mangler ved sagernes behandling eller langsomhed ved deres ekspedition. Manglende besvarelse af henvendelser er i adskillige tilfælde blevet påtalt.

Der gøres i beretningen rede for et stort antal af de behandlede sager. Meget indgående omtales eksempelvis ombudsmandens undersøgelser vedrørende en klage over den bistand, ambassaden i Teheran havde ydet 3 danske studenter, hvis vogn var blevet stjålet, en sag, som i øvrigt ikke gav anledning til kritik. Endvidere skal nævnes vurderingen af en redegørelse i „Meddelelser fra Monopoltilsynet“ vedrørende optikerbranchens forhold; ombudsmanden fandt her på to punkter grundlag for påtale. Ombudsmandens stilling til den stærkt omdiskuterede sag vedrørende statens repræsentanter i SAS' ledelse finder man ligeledes udførligt omtalt og begrundet i beretningen.

I april 1961 foretoges en *inspektionsrejse* til centralinstitutionen Rødbygård samt til Nysted ungpigeheim.

Med henblik på udvidelsen af ombudsmandens arbejdsområde er hans *personale* fra 1. december 1961 forøget med 1 ikke-tjenestemandsansat sekretær. Samtidig er der til brug for ombudsmanden indrettet 2 nye kontorlokaler og foretaget mindre ændringer af de hidtidige lokaler.

Nordisk Råd.

Den *danske delegation*, der valgtes af folketinget den 4. oktober 1961, og hvis sammensætning findes anført side 532, konstituerede sig med Erik Eriksen som formand og Carl Petersen som næstformand og med disse samt Ole Bjørn Kraft, Aksel Larsen, Helge Larsen og Gustav Pedersen som medlemmer af arbejdsudvalget. Delegationens generalsekretær var cand.mag. Frantz Wendt.